

Хлѣбарь-ть има ли го?
 Что има пріятель-ть ми?
 Оризь-ть.
 Селянинъ-ть.
 Слуга-та.
 Постаць-ть му.
 Куче-то му.
 Метла-та.
 Птица-та.
 Нога-та му, кракъ-ть му.
 Око-то му.
 Пары-ты му.

Le boulanger l'a-t-il?
 Mon ami qu'a-t-il?
 Le riz.
 Le paysan.
 Le domestique.
 Son soulier.
 Son chien.
 Le balai.
 L'oiseau.
 Son pied.
 Son oeil.
 Son argent.

Забълъжв. Притяжательны-ты мѣстоимѣнія ся съгласувать по родъ и число съ имя-то, кое-то означава притяжаніе-то.

Неговый } **Свой-ть, си.**

Нейный }

Le sien.

Слуга-та своя ли ковчежець има
 или моя?
 Има своя?

Le domestique a-t-il son coffre ou
 le mien?
 Il a le sien.

Нѣкой.

Quelqu'un (неопредѣлительно мѣ-
 стоимѣніе).

Има ли нѣкой книгъ-тж ми?
 Нѣкой ъж има.
 Кой има тоягъ-тж ми? }
 У кого е тояга-та ми }

Quelqu'un a-t-il mon livre?
 Quelqu'un Га.
 Qui a mon bâton.

Никой.

Personne ne.

Никой нѣма тоягъ-тж ви.
 Никой ъж нѣма }
 Не е у никого }

Personne n'a votre bâton.
 Personne ne Га.

Упражненіе 10-о.

Кой има ковчежеца ми? — Дѣте-то го има. — Гладенъ ли е или е жьденъ? — Не е нито гладенъ нито жьденъ. — Человѣкъ-ть има ли ко-
 коше-то пиле? — Има го. — У кого е забуче-то ми? — Момъкъ-ть го
 има. — У момъкъ-ть ли е корабъ-ть ми? — Не е у момъкъ-ть. — У
 кого е? — Карабоначалникъ-ть го има. — Какво има момче-то? — Има
 хубаво-то кокоше пиле. — У него ли е ножъ-ть? — Не е у него. —
 Бои ли ся? — Не ся бои. — Бои ли ся или ся срамува? — Нито ся бои
 нито ся срамува. — Правдж ли има человѣкъ-ть или кривдж? — Нѣма
 нито правдж нито кривдж. — Топло ли му е или му е студено? — Не
 му е нито топло нито студено. — Кой има ориза на селянина? — Слуга-
 га-та ми го има. — Има ли слуга-та ви метлж-тж ми или свож-тж? —
 Нѣма нито вашж-тж нито свож-тж. Кож метлж има? — Има метлж-тж
 (celui) на съѣда. — У кого е ветхий ми постаць? — У сапожника
 ви е. — Что има пріятель-ть ви? — Има добры-ты си пары. — Има